

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Čížkem ve věci

žalobce: **R. K.**, narozený X
bytem X

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Sokolovská 855/225, Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 11. 2019, č. j. X,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou dne 22. 1 2020 domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla jeho odvolání a potvrdila rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Mladá Boleslav (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 10. 9. 2019, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím nebyla žalobci přiznána výplata nemocenského po uplynutí podpůrní doby.
2. Žalovaná shledala prvostupňové rozhodnutí zákonným a věcně správným. Vycházela přitom jednak z vyjádření posudkového lékaře správního orgánu I. stupně, který setrval na

Shodu s prvopisem potvrzuje: H. T.

svém původním stanovisku, jednak z posudku o zdravotním stavu, který pro účely odvolacího řízení vypracoval posudkový lékař žalované. Podle tohoto posudku žalobce nejpozději dnem, kdy uplynula podpůrní doba nemocenského, nabyl pracovní schopnost. Podle § 27 a § 66 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění zákona 111/2019 Sb. (dále jen „zákon o nemocenském pojištění“), tak nebyl nadále důvod vyplácet nemocenské i po uplynutí podpůrní doby.

3. Žalobce namítá, že rozhodnutí neodpovídá jeho zdravotnímu stavu, přičemž toliko odkázal na lékařské zprávy a z nich vyplývající zdravotní stav. Namítá, že komise (míněn patrně posudkový lékař žalované – pozn. soudu) neměla k dispozici lékařskou zprávu MUDr. J. ze dne 4. 6. 2018 (jinde v textu žalobě uvedl, že šlo o zprávu z 14. 6. 2018 – pozn. soudu), kterou předal praktické lékařce MUDr. Š. MUDr. J. požádal o zpětné vystavení této zprávy, neboť zachycovala vývoj jeho zdravotního postižení. Lékař mu vystavil několik zpráv (asi čtyři), v nichž se vždy vyskytovala chybná informace – chybný termín kontroly či obsah vyšetření. Co se týče poslední zprávy, v ní lékař uvádí, že žádal laboratorní vyšetření, což nebyla pravda, neboť žalobce přišel jen pro zprávu z kontroly. Dále namítá, že komisi předkládal zprávu MUDr. P. ze dne 23. 10. 2018, v níž se lékařka vyjadřuje k jeho aktuálnímu zdravotnímu stavu. Tato však nebyla nikde zmíněna a tudíž ani předložena komisi. K žalobě přiložil žalobce množství lékařských zpráv, mj. zprávu Krajské nemocnice Liberec, a.s. vystavenou dne 23. 10. 2019 MUDr. Z. P., jež u žalobce shledala stěhovavé artralgie, bez zjevných artritid, bez znaků systémového zánětlivého revmatologického onemocnění. Dále shledala vertebrogenní alg. syndrom LSp, onemocnění meziobratlových plotének. Doporučila procvičovat a promasírovávat klouby a páteř, při bolesti používat běžné léky, např. Biofenac. Kontrola případně při potížích po předchozím objednání.
4. Dle žalované je žaloba nedůvodná. Žalobce byl vyšetřen posudkovým lékařem správního orgánu I. stupně, který seznal, že u žalobce byl nejpozději dnem uplynutí podpůrní doby předpoklad opětovného nabytí pracovní schopnosti. Stanovisko posudkového lékaře si vyžádala žalovaná i v řízení o odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Posudkový lékař na svém stanovisku setrval, neboť neshledal důvody pro změnu posudku. Žalobce byl dále vyšetřen posudkovým lékařem žalované, který dospěl ke stejnému závěru. Posouzení zdravotního stavu posudkovým lékařem je podle § 66 a § 84 odst. 3 písm. i) zákona o nemocenském pojištění rozhodujícím podkladem pro rozhodnutí žalované, jímž je žalovaná vázána. Právní úprava neurčuje, z jakých podkladů by měl posudkový lékař vycházet. Stanovisko ošetřujícího lékaře je pouze jedním z podkladů pro výsledek lékařského posouzení. Posudkový lékař posuzuje zdravotní stav pojištěnce především na základě vlastního uvážení vzhledem k zákonným kritériím. K dalším lékařským zprávám posudkový lékař přihlížet může, ale nemusí se jimi řídit. Žalovaná proto navrhla žalobu zamítnout.
5. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Žaloba je tedy věcně projednatelná. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.

6. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, neboť žádní z účastníků na výzvu soudu nesdělil, že trvá na nařízení jednání; má se tedy za to, že s tímto postupem souhlasí (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Dokazování listinami navrženými žalobcem by bylo nadbytečné, neboť veškeré skutečnosti rozhodné pro posouzení věci plynou z obsahu správního spisu. Navíc většina těchto listin již je součástí správního spisu, a to včetně předložených lékařských zpráv.
7. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce požádal dne 28. 8. 2019 o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrčí doby. Uvedl, že má přetrvávající bolesti předloktí. Na rentgenu byl až 28. 8. 2019, byla naplánovaná operace s tím, že termín bude sdělen poštou. Pozdní žádost odůvodnil tím, že žádal o invalidní důchod, jeho žádost ale byla zamítnuta. K žádosti předložil lékařské zprávy MUDr. K., MUDr. H., doc. T. a Nemocnice Mladá Boleslav. Posudek o zdravotním stavu žalobce byl vyhotoven lékařskou posudkovou službou správního orgánu I. stupně dne 9. 9. 2019. Posudková lékařka vycházela při zpracování posudku ze zdravotní dokumentace ošetřujícího praktického lékaře, zprávy ortopedické ambulance Orthelp s.r.o. vystavené MUDr. K. ze dne 28. 8. 2019 a profesního dotazníku, který žalobce vyplnil dne 11. 4. 2019. Z předložených podkladů zjistila posudková lékařka tři okruhy zdravotních problémů žalobce: zaprvé shledala polytopní bolesti pohybového aparátu, subjektivní bolesti plynoucí z různých postižení pohybového aparátu. Zadruhé trpí žalobce poruchou osobnosti a chronickým nikotinismem, v době vystavení posudku již exnikotinismem. Zatřetí trpí žalobce letitou dysfagií horního typu, která je trvale medikovaná, má refluxní ezofagitis, hiátovou hernii, intermetentní prolaps kardiie a anamnesticky bulbitis. Nově byl dokladován jen nález o bolestech povšechného charakteru. Od skončení podpůrčí doby 5. 6. 2019 do 28. 8. 2019 nedoložil žádnou novou léčbu. Byl vyšetřen 21. 8. 2019 druhoinstanční posudkovou lékařkou v rámci řízení o přiznání invalidního důchodu. Bolesti žalobce mohou být vyvolány přetížením bederních svalů při svalové nerovnováze s insuficiencí hlubokého stabilizačního systému; tento stav je ale řešitelný zvýšením fyzické kondice a pravidelným cvičením. Pokud jde o bolest v levém rameni, kterou žalobce vysvětluje pracovním přetížením, tato není nijak lékařsky řešena. Vzhledem k tomu, že žalobce je déle než rok v pracovní neschopnosti a nedochází tedy k zátěži horních končetin, není tato bolest srozumitelně lékařsky vysvětlená. K chronickému kompartment syndromu k výhledové operaci posudková lékařka uvedla, že termín operace má být dle zdravotní zprávy sdělen po domluvě poštou; její realizace tedy není jistá. Rozsah kloubních pohybů je přitom uspokojivý, CT výřezy jsou známy, avšak jsou bez klinického korelátu, pracovní přetížení není jisté. Dávky nemocenského dle posudkového lékaře nepřísluší pouze pro čekání na další vyšetření, ani pro subjektivně trvající stesky, hodnocena je jen objektivní pracovní schopnost, a to i k jiné práci, pokud je dosavadní práce přetěžující. Po zhodnocení zdravotního stavu žalobce tak posudková lékařka dospěla k závěru, že není na místě ve výplatě nemocenského po skončení podpůrčí doby pokračovat. Na základě tohoto posudku správní orgán I. stupně žalobci nepřiznal výplatu nemocenského po uplynutí podpůrčí doby dnem 5. 6. 2019.
8. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Uvedl, že ho čeká operace lokte, po níž je doba rekonvalescence dle lékaře cca 3 měsíce. Pak bude schopen vykonávat buď stávající, nebo lehčí pracovní činnost. Dosavadní zaměstnavatel mu přislíbil pracovní zařazení odpovídající jeho pracovnímu stavu po operaci. Dále měl problémy se zády a po opichu pod CT měl jen částečnou úlevu. Byl proto v léčení u MUDr. H., kde je doba objednání cca 6 měsíců. Vyhledal proto ještě lékařskou pomoc u doc. T., kde mu ale byl termín

z důvodu nemoci lékaře posunut o 3 měsíce. Dále uvedl, že dle přiložených lékařských zpráv měl problémy s předloktím již na začátku pracovní neschopnosti, přičemž šlo o jeden z důvodů pracovní neschopnosti. Za to, že mu byl proveden rentgen až po 15 měsících, nemůže. Nakonec odmítl nařčení posudkového lékaře z účelovosti. O invalidní důchod požádal na doporučení ošetřujícího lékaře. Jeho žádost byla ale zamítnuta. V řízení o námitkách proti nepřiznání invalidního důchodu mu bylo doporučeno požádat si o prodloužení nemocenského.

9. Posudkový lékař žalované vypracoval posudek ke zdravotnímu stavu žalobce dne 6. 11. 2019. Při vypracování vycházel ze zdravotní dokumentace ošetřující praktické lékařky, vyplněného profesního dotazníku a žalobcem předkládaných lékařských zpráv. Z těchto lékařských zpráv posudkový lékař shrnul výsledky posledních vyšetření. V prosinci 2018 byly uvedeny problémy s bederní páteří a iradiací do pravé dolní končetiny bez senzomotorického deficitu. Bolesti odezněly po obstrukci, byla doporučena rehabilitace a neurologické vyšetření. Zpráva z března 2019 se týká zejména entesopatie předloktí, proběhl obstrukce epikpondylu. V květnu 2019 udával žalobce bolesti levého předloktí, opích byl bez efektu. Proběhlo vyšetření na podezření karpálního tunelu, který byl takto vyloučen. V září 2019 byl žalobce vyšetřen pro přetrvávající bolesti bederní páteře, parestezii pravé dolní končetiny a bolesti ramene. Objektivně byl ale bez neurologického deficitu, byly doporučeny obstrukce a rehabilitace. Na kontrole na rehabilitaci bylo uvedeno, že objektivně byl levý loket, předloktí a zápěstí funkčně v pořádku, byl konstatován cervikobrachiální syndrom a bylo doporučeno vyčkat výsledku operace. Dále proběhla i ortopedická kontrola, kde je uvedeno, že termín operace bude žalobci sdělen, do 3 měsíců po operaci by měla být ukončena rekonvalescence. Operace proběhla 30. 9. 2019 bez komplikací. Pooperační kontrola proběhla 9. 10. 2019, lékař konstatoval zhojení per primam a doporučil masáž jizvy a rehabilitace. V listopadu 2019 proběhlo revmatologické vyšetření. Ve zprávě je uvedeno, že žalobce byl v péči lékaře i v minulosti, stav byl tehdy hodnocen jako omalgie a polyartralgie při léčené hyperurikemii. V době vyšetření nebyly známy výsledky laboratorního vyšetření. Na základě těchto poznatků pak posudkový lékař žalované navrhl odvolání žalobce nevyhovět. Napadeným usnesením pak žalovaná odvolání žalobce zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. Důvody napadeného rozhodnutí jsou rozvedeny v odstavci 2 odůvodnění tohoto rozsudku.
10. Podstatou věci je přezkum rozhodnutí žalované ve věci nepřiznání výplaty nemocenského po uplynutí podpůrčí doby (podpůrčí doba u žalobce uplynula dnem 5. 6. 2019). Jak prvostupňové, tak i druhostupňové správní rozhodnutí bylo závislé na posouzení pracovních schopností žalobce, v dané době vedeného jako dočasně práce neschopného.
11. Nemocenské je peněžitou dávkou poskytovanou v rámci systému nemocenského pojištění s cílem nahradit započitatelný příjem pojištěnce, jenž byl uznán dočasně práce neschopným. Obligatornost poskytování této dávky je omezena tzv. podpůrčí dobou, což je doba, po kterou má být dávka vyplácena, a která v případě nemocenského začíná 15. kalendářním dnem trvání dočasné pracovní neschopnosti a končí dnem, jímž končí dočasná pracovní neschopnost, pokud nárok na nemocenské trvá až do tohoto dne. Podpůrčí doba však trvá podle § 26 zákona o nemocenském pojištění nejdéle 380 kalendářních dnů ode dne vzniku dočasné pracovní neschopnosti (nestanoví-li zákon jinak).
12. Po uplynutí maximální možné podpůrčí doby přestává být nárok na nemocenské obligatorní, ale jedná se již o nárok fakultativní, neboť daná dávka je vyplácena pouze na

základě individuálního správního aktu – rozhodnutí vydávaného na žádost pojištěnce. Jde tak o nenárokové plnění, které je omezeno jen na určitou dobu uvedenou v rozhodnutí a vychází z vyjádření posudkového lékaře orgánu nemocenského pojištění při současném splnění podmínky uvedené v § 27 zákona o nemocenském pojištění. Podmínkou podle posledně citovaného ustanovení je to, že lze očekávat, že pojištěnec v krátké době, nejdéle však v době 350 kalendářních dnů od uplynutí podpůrčí doby stanovené podle § 26 zákona o nemocenském pojištění, nabude pracovní schopnost, a to i k jiné než dosavadní pojištěné činnosti; takto lze postupovat i opakovaně, přičemž při jednotlivém prodloužení z výplaty nemocenského nesmí být doba tohoto prodloužení delší než 3 měsíce. Současně platí, že nemocenské lze podle věty první citovaného ustanovení vyplácet celkem nejdéle po dobu 350 kalendářních dnů od uplynutí podpůrčí doby stanovené podle § 26 zákona o nemocenském pojištění.

13. Z citovaného ustanovení zákona o nemocenském pojištění je zřejmá závislost rozhodnutí o výplatě nemocenského po uplynutí podpůrčí doby na posouzení dočasné pracovní schopnosti pojištěnce a jeho pracovní schopnosti po uplynutí podpůrčí doby. Toto posouzení je součástí posouzení zdravotního stavu pojištěnce ve smyslu § 53 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění, což je otázkou odbornou – medicínskou a rozhodující správní orgány ani správní soud si o ní nemůže učinit úsudek sám. Je nezbytné tedy vycházet z posouzení zdravotního stavu provedeného lékařem orgánu nemocenského pojištění. Tak tomu bylo i v nyní posuzovaném případě.
14. Žalobce staví žalobu celkem na třech žalobních bodech. Zaprvé obecně uvádí, že jeho zdravotní stav, jak vyplývá z lékařských zpráv, odůvodňuje přiznání nemocenské i po uplynutí podpůrčí doby. Této obecné námitce soud nemohl přisvědčit. Lze jen obecně konstatovat, že posudkoví lékaři se zdravotním stavem žalobce zabývali, uvedli, z jakých lékařských zpráv a podkladů při posouzení vycházeli, podrobně popsali výsledky jednotlivých vyšetření a nálezy, jež z nich vyplynuly, a tak popsali zdravotní stav žalobce. Konečně posudkoví lékaři dostatečně jasně a podrobně popsaly, jaký vliv mají zjištěné zdravotní obtíže na pracovní schopnost žalobce a proč se domnívají, že žalobce nesplňuje podmínky pro vyplácení nemocenského po uplynutí podpůrčí doby.
15. Žalobce dále namítá, že ve výčtu zpráv, které k posouzení žádosti předložil, je zpráva MUDr. J. Tohoto lékaře pouze žádal o zpětné vystavení zprávy z poslední návštěvy 4. 6. 2018, kterou odevzdal své praktické lékařce, ale která nebyla komisi zaslána. V této zprávě bylo jasně uvedeno, kdy jeho problémy s loktem začaly a že byl podroben laboratornímu vyšetření na revmatitidu, které bylo negativní. Následně dostal opichy, ke jmenovanému lékaři již objednaný nebyl. Ve zprávách, které mu jmenovaný lékař vystavil, byly chybné informace, v poslední zprávě např. zpráva o laboratorním vyšetření, které jmenovaný lékař nežádal.
16. Pokud jde o zprávu, kterou měla mít v dispozici praktická lékařka žalobce a která nebyla předložena komisi, zde soud mimoto, že není zřejmé, kdy měla být tato zpráva vydána, poukazuje na to, že oba posudkoví lékaři vycházeli mj. i z dokumentace praktické lékařky a jiných žalobcem předložených zpráv, jež zdravotní stav žalobce dostatečně zachycují, vč. problému s bolestivým loktem. Žalobce neuvádí, kdy přesně měly jeho problémy s loktem začít (a v čem je tedy závěr posudkových lékařů chybný). V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce uvedl, že problémy s předloktím měl již na počátku pracovní neschopnosti a šlo o jeden z důvodů, pro něž mu bylo nemocenské přiznáno. Bude-li soud vycházet z tohoto sdělení, pak je nutno dodat, že zdravotní posudky toto

nepopírají. Naopak posudková lékařka správního orgánu I. stupně se výslovně k dlouhodobým bolestem horních končetin vyjadřuje a právě nezměněný zdravotní stav, který nelze objektivně lékařsky vysvětlit, ji vedl k závěru, že žalobci výplata nemocenského již nenáleží.

17. Pokud jde o lékařskou zprávu MUDr. J. ze dne 4. 11. 2019, lze uvést, že ji žalobce sám dodatečně předložil posudkové lékařce žalované. Žalobce v žalobě netvrdí, že by namítal její nesprávnost již v řízení před žalovanou. Pokud tedy žalobce uvádí, že žalovaná vycházela při svém rozhodnutí z podkladů, které neodpovídají pravdě, nelze posudkové lékařce žalované vytýkat, že obsah této zprávy zohlednila. Posudková lékařka žalované měla tuto zprávu přímo od žalobce, podle posudku jde dokonce o časově nejpozdější lékařskou zprávu, ze které vycházel. Žalobci proto muselo být zřejmé, že předložili žalované takový doklad, bude z něj žalovaná vycházet. V kontextu odůvodnění obou posudků je třeba zejména zdůraznit, že lékařská zpráva MUDr. J. ze dne 4. 11. 2019 nikterak nevybočuje z řady jiných lékařských zpráv, jež měli posudkoví lékaři při posouzení žalobcova zdravotního stavu. Vývoj postižení zachycuje v podstatě shodně jako další předložené lékařské zprávy a nezachycuje žádné nové lékařské nálezy, jež by posudkoví lékaři opomenuli zohlednit. Žalobcova výtku, že v textu je uvedeno, že lékař dosud nemá laboratorní výsledky, ačkoliv o to žalobce nebyl ani žádán, nemůže mít na posouzení věci žádný vliv. Za situace, kdy žalobce ostatní části této lékařské zprávy nezpochybnil, nelze mít za to, že by taková dílčí nesprávnost, pokud by skutečně šlo o nesprávný údaj, ovlivnila posudkové závěry posudkových lékařů.
18. Nakonec žalobce namítá, že na podatelnu žalované s ostatními dokumenty předložil zprávu od MUDr. P., která však nebyla posudkové lékařce předložena. V této zprávě se měla lékařka vyjádřit k aktuálnímu zdravotnímu stavu žalobce. Posudková lékařka skutečně při vyhotovování posudku k žalobcem uvedené zprávě nepřihlížela, tato není ani založena ve správním spise. Pokud nejsou zohledněny skutečnosti plynoucí z předložených lékařských zpráv, jež má posudkový lékař k dispozici, může to vést ke zrušení napadeného rozhodnutí, avšak pouze za předpokladu, že taková zpráva obsahuje závažné okolnosti, jež mohou podstatným způsobem ovlivnit závěry o zdravotním stavu žalobce. Z obsahu této zprávy, která byla předložena žalobcem, je však zřejmé, že se nijak nevymyká závěrům ostatních lékařských zpráv a závěrům lékařského posudku. Lékařka v ní uvádí, že žalobce trpí stěhovavou artralgií, bez zjevných artritid, bez znaků systémového zánětlivého revmatologického onemocnění, a onemocněním meziobratlových plotének, což plyne i z jiných lékařských zpráv. Jako léčbu doporučila pouze procvičovat a promasírovávat klouby a při bolesti používat běžně dostupné léky bez lékařského předpisu. Nebyla ani stanovena kontrola, tato byla doporučena jen v případě potřeby. Je tedy zřejmé, že i pokud by měli posudkoví lékaři tuto zprávu k dispozici, nijak by jejich závěry nemohla změnit. Soud proto ani tuto námitku neshledal důvodnou.
19. Ve shodě se závěry správních orgánů (na podkladě posudků o zdravotním stavu žalobce) soud dospěl k závěru, že u žalobce bylo možné očekávat ve smyslu § 27 a § 66 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění, že v krátké době po uplynutí podpůrní doby nabude pracovní schopnost, a to i k jiné než dosavadní pojištěné činnosti. Zdravotní stav žalobce odůvodňoval předpoklad opětovného nabytí pracovní schopnosti nejpozději dnem uplynutí podpůrní doby. Žádost o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrní doby tak byla po právu zamítnuta.

20. Vzhledem k tomu, že žádná z uplatněných námitek není důvodná, soud žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
21. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., z něhož plyne, že právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem má účastník, který byl ve věci plně úspěšný. Žalobce nebyl ve věci ani z části úspěšný, náhrada nákladů řízení mu proto nenáleží. Žalovaná byla sice plně úspěšnou, žádné náklady jí však v řízení před soudem nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly a přiznání jejich náhrady ani nepožadovala.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha dne 2. července 2021

Mgr. Jan Čížek, v. r.
samosoudce